

Hindrel, kes sedda keif kuulis, mis Katrina isse ennessega räkis ja nõu piddas, mõttes ommas meesles: Ei ma küll tedda ennesselle ei saa. Ta ei nimmetand küll mitte, sedda ta arwas illus prieste noor mees ollewad, kes mitte Salsa keelt ei mõista, agga ma lardan et minna se ollen. Kas ta peats mind sallima?

Katrina lüskas weel nattuke jure, üteldes: „Ma wõin ennesselle ühhe mehhe wälja wallitseda, ühhe mehhe, kes mo mele pärrast on. Kuida ma siis tahhan rõnnus olla, kui keif mo peale watawad ja mind kui emmandad austawad; kas se ep olle üts õn!“

Katrina õiskas suure healega, mõllemad känd laiale lahti laudates, ja hüppas rõõmoga; agga mis sündis? Munnad korw lükkus kairula alt mahha ja keif temma 30 wärsted munna, kelle peale temma omma Babiloni torni ülles ehitas, ollid purruks löödud ta jalge ees kõrwa kaljuse tee peal. Otsesõõ suits, mis poisi piibust ülles tõuseb ja tuuldes ärra laub, nenda ka ollid Katrina puddu loiosed, lehmad, hobbesed ja keif warra, mis mõtte temma silma ette nõidas, niilid ühhe obiga kui tühhi silma wiirastus ärrakaddunud. — Nuttes langes neio mäta peale mahha ja waatas omma rikkuse peale, mis tee äres kollendas.

Hindrel, kes sedda keif näggi, ei wõind mitte rahhul olla, ta astus ette ja küsis osjawõttes: Armas Katrina, miks sa nuttad?

„Miks sul sellega teggenist? Kui sa ei tea, miks ma nuttan, siis põlle ka tarwis, sulle sedda ärra selletada.“

Agga ma tean, mis sul wigga, kostis Hindrel ja watas tähhendates korwi peale, mis purruks lükkund munnade kõrwas maas olli.

„Kui sa tead, miks sa siis küsid? Sa tahhad mind pilgata; minne omma teed.“

Ei mitte pilkamisje pärrast tulnud ma so jure, pilgata ma sind ei wõi mitte, sest ma armastan sind wägga, ja tahtsin sulle abbi saata, kui sa mo abbi wasto wõtaksid. Ärra nutta mitte. Nenda ööldes wöttis Hindrel korwi maast, lippas omma wanre jure, wötti omma munna piittist 40 munna ja täitis nendega Katrina korwi. Siin on, armas Katrina, teised munnad nende eest, mis sa mahha pillasid, wotta need, et sa mitte ilma asjata sedda teed põlle käinud. Et sa mind küll ei wõi sallida, ei panne minna sedda mitte pahhaks, waid ma soowin sulle leigest süddamest head. Tahhad sa minnoga seltsis liina sõita, siis tulle, istu wanre peale. Sedda ütles Hindrel nenda lahleste palludes, et Katrinal punna palge tõusis omma kõrwa süddame üle Hindreku wasto, kes temmale abbi pakkus ilma lätte tassumist ihhaldates. Katrina südda ep olnud mitte ni kõrwa Hindreku wasto, kui ta sedda aklatusses temma wasto ülles näitas, ta tahtis agga ütspäinis ennaast nende munnade